

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7Csp/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121382453
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladislav Ďurkáň
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2022:6121382453.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, sudcom Mgr. Vladislavom Ďurkáňom, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: I. N., J.: X.XX.XXXX, V. X. XX, XXX XX V. X., zast. Občianskym združením CSP Prievidza, so sídlom 1. mája 388/8, 972 42 Lehota pod Vtáčnikom, o zaplatenie 18 434,09 Eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3190,61 Eur spolu s úrokom 5 % ročne: zo sumy 7920,61 Eur od 15.02.2019 do 08.03.2019, zo sumy 7480,61 Eur od 09.03.2019 do 18.04.2019, zo sumy 7260,61 Eur od 19.04.2019 do 21.05.2019, zo sumy 7040,61 Eur od 22.05.2019 do 25.06.2019, zo sumy 6820,61 Eur od 26.06.2019 do 24.07.2019, zo sumy 6600,61 Eur od 25.07.2019 do 27.08.2019, zo sumy 6380,61 Eur od 28.08.2019 do 01.10.2019, zo sumy 6160,61 Eur od 02.10.2019 do 21.10.2019, zo sumy 5940,61 Eur od 22.10.2019 do 22.11.2019, zo sumy 5720,61 Eur od 23.11.2019 do 23.12.2019, zo sumy 5500,61 Eur od 24.12.2019 do 20.01.2020, zo sumy 5280,61 Eur od 21.01.2020 do 25.02.2020, zo sumy 5060,61 Eur od 26.02.2020 do 26.03.2020, zo sumy 4840,61 Eur od 27.03.2020 do 21.05.2020, zo sumy 4400,61 Eur od 22.05.2020 do 27.07.2020, zo sumy 4080,61 Eur od 28.07.2020 do 17.09.2020, zo sumy 3660,61 Eur od 18.09.2020 do 20.11.2020, zo sumy 3440,61 Eur od 21.11.2020 do 15.04.2021, zo sumy 3290,61 Eur od 16.04.2021 do 28.05.2021 a zo sumy 3190,61 Eur od 29.05.2021 do zaplatenia, to všetko v splátkach po 140,- Eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca opakovane do budúca s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v deň splatnosti sa stáva celý dlh splatným.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,38 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou dňa 07.06.2021 na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 18 434,09 Eur pozostávajúcej z - istiny 12.200,08 EUR - istina vo výške 16.930,08 EUR znížená o vklad vo výške 4.730,00 EUR, nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 1.837,69 EUR, nezaplatených poplatkov za poistenie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 408,00 EUR, nezaplateného poplatku za predĺženie lehoty vo výške 17,00 EUR, nezaplatených 6,49 % úrokov za úver od 15.02.2019 do 31.05.2021 vo výške 2.096,81 EUR, nezaplatených 5,00 % úrokov z omeškania od 15.02.2019 do 31.05.2021 vo výške 1.874,51 EUR. Domáhal sa tiež úrokov vo výške 6,49 % ročne zo sumy 12 200,08 Eur od 01.06.2021 do 15.08.2035 a úrokov z omeškania 5 % ročne zo sumy 14 462,787 Eur od 01.06.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu okrem iného odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 2794547/9 03 bola s S. N., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len ako „spoludlžník“) a žalovanou uzatvorená Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.07.2010 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca spoludlžníkovi a žalovanej medziúver vo výške 20.000,00 EUR. V zmysle čl. II. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver a poplatok za zmenku sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku týchto poplatkov. Spoludlžník a žalovaná sa v súlade s čl. I. a čl. II. časť Medziúver zmluvy o úvere zaviazali mesačne splácať 6,49% p.a. úroky z medziúveru vo výške 108,17 EUR a súčasne platiť poplatok za poistenie vo výške 8,00 EUR. Spoludlžník a žalovaná sa zaviazali uhrádzať pravidelné mesačné splátky úrokov a úhradu poplatku za poistenie jednou platbou v celkovej výške 116,17 EUR v prospech účtu stavebného sporenia. Uvedené splátky boli splatné k 15. dňu príslušného mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní ďalej zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 32,00 EUR, a to v súlade s čl. I. a čl. II. časť Medziúver zmluvy o úvere. Žalovaná prehlásila a svojím podpisom potvrdila prijatie do poistenia ako poistená osoba (čl. II. časť Medziúver zmluvy o úvere. Spoludlžník a žalovaná sa pritom zaviazali platiť poplatok za poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 8,00 EUR splatnými do 15. dňa v mesiaci v zmysle čl. II., čl. III. a čl. V. zmluvy o úvere. Žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia tento v plnej výške preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver prevyšujúcu sumu preúčtoval naspäť na konto stavebného sporenia, pričom sa táto prevyšujúca suma započítala najskôr na poplatok za poistenie a následne ako vklad na stavebné sporenie. Od júla 2014 žalobca začal účtovať poplatok za poistenie na konto medziúveru, prijatý vklad sa z konta sporenia preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver a poplatku za poistenie sa prevyšujúca suma preúčtovala ako vklad na konto stavebného sporenia. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. II. zmluvy o úvere. Od decembra 2014 žalobca upravil systém tak, aby sa na konto medziúveru preúčtovala len časť, ktorá mu prináleží, teda splátka za úroky z medziúveru a poplatok za poistenie. Žalovaná porušila zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestala riadne a včas splácať. Listom zo dňa 18.01.2019 žalobca vyzval žalovanú na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovanú zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené žalobca dňa 14.02.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 12.04.2021 vyzval žalovanú na plnenie, no žalovaná dlžnú sumu neuhradila. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.069,92 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 20 000,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 16.930,08 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (14.02.2019), predstavuje sumu vo výške 19.192,77 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 16.930,08 EUR, z nezaplatených 6,49 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 20 000,00 EUR do 14.02.2019 spolu vo výške 1.837,69 EUR, nezaplatených poplatkov za poistenie spolu vo výške 408,00 EUR (t.j. 51 x 8,00 EUR), z nezaplateného poplatku za predĺženie lehoty vo výške 17,00 EUR. Žalobca si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov za upomínanie ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 175,00 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 14.02.2019 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 14.02.2019. Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VII. bod 6. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,49 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. VII. bod 8. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 15.02.2019). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola pohľadávka žalobcovi čiastočne splnená vo výške 4.730,00 EUR, a to 08.03.2019 Vklad 440,00, 18.04.2019 Vklad 220,00 Eur, 21.05.2019 Vklad 220 Eur, 25.06.2019 Vklad 220,00 Eur, 24.07.2019 Vklad 220,00 Eur, 27.08.2019 Vklad 220,00, 01.10.2019 Vklad 220,00 Eur, 21.10.2019 Vklad 220,00 Eur, 22.11.2019 Vklad 220,00 Eur, 23.12.2019 Vklad 220,00 Eur, 20.01.2020 Vklad 220,00 Eur, 25.02.2020 Vklad 220,00 Eur, 26.03.2020 Vklad 220,00 Eur, 21.05.2020 Vklad 440,00 Eur, 27.07.2020 Vklad 320,00 Eur, 17.09.2020 Vklad 420,00 Eur, 20.11.2020 Vklad 220,00 Eur, 15.04.2021 Vklad 150,00 Eur, 28.05.2021 Vklad 100,00 Eur. Toto čiastočné splnenie bolo započítané na istinu úveru.

3. Na výzvu upomínacieho súdu žalobca súhlasil s vydaním platobného rozkazu v rozsahu istiny vo výške 18434,09 Eur spolu s úrokom 6,49 % ročne zo sumy 12200,08 Eur od 01.06.2021 do zaplatenia, najviac však do 15.08.2035 a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 12200,08 Eur od 01.06.2021 do

zaplatenia. Vo zvyšnej časti sa v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. má za to, že žalobca vzal žalobu späť a v tejto časti sa konanie zastavilo.

4. Vo veci upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 36 Up/883/2021 zo dňa 28.7.2021 v zmysle vyššie uvedeného súhlasu žalobcu.

5. Proti tomuto platobnému rozkazu podala dňa 06.08.2021 žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že popiera pohľadávku čo do dôvodu aj výšky. Súd nemal vydať platobný rozkaz, pretože ide o spotrebiteľský spor a zmluva od ktorej odvodzuje nárok žalobca je spotrebiteľská a obsahuje neprijateľné podmienky, ktorými spotrebiteľ nie je viazaný. Poukázala na ust. § 299 ods. (2), podľa ktorého ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaným je spotrebiteľ; súd nevydá platobný rozkaz, ak spotrebiteľská zmluva alebo iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou 1 zmluvou obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Žiadala súd prvej inštancie aby spotrebiteľskú zmluvu podrobil súdnej kontrole z úradnej moci a úradnej povinnosti EX OFFO. Poukázala na zákon na ochranu spotrebiteľa, zákon o spotrebiteľských úveroch, § 52, §53, §54 Občianskeho zákonníka, smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a širokú judikatúru súdov SR a EÚ. Žiada súd, aby platobný rozkaz zrušil v plnom rozsahu a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania. Zároveň uviedla, že vznáša námietku premlčania podľa zákona č. 40/1964 Z. z., ust. § 101 a následne.

6. Z dôvodu podaného odporu a následného návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní upomínací súd dňa 16.08.2021 postúpil vec tunajšiemu súdu, ktorému bola vec doručená dňa 18.08.2022.

7. K odporu žalovanej sa vyjadril žalobca (čl 57), ktorý uviedol, že tento je značne všeobecný, žalovaná nekonkretizuje neprijateľné zmluvné podmienky a neuvádza, z akého dôvodu by mal byť nárok žalobcu premlčaný. Nárok podľa žalobcu premlčaný nie je.

8. Vo svojom vyjadrení zo dňa 14.10.2021 žalovaná uviedla, že popiera pohľadávku čo do výšky. Žalovaná má za to, že žalobca jej poskytol úver vo výške 20.000,- € mínus poplatok za poskytnutie úveru vo výške 200,-€, čiže bolo poskytnutých 19.800,- €. Žalovaná podľa výpisov so sporiaceho účtu uhradila na účet žalobcu celkom sumu 14.699,64 €. Žalovaná má za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa zákona č. 40/1964 Z.z. ust. § 52 a následne, zmluva obsahuje množstvo neprijateľných podmienok s poukazom na zákon č. 40/1964 Z.z. ust. § 53 a takisto ide o spotrebiteľský úver. Žalovaná má za to, že súd prvej inštancie zo zákona EX OFFO povinný podrobiť spotrebiteľskú zmluvu súdnej kontrole z úradnej moci a úradnej povinnosti. Žalovaná ma za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú je potrebné posudzovať ako bezúročnú a bez poplatkovú. Z uvedeného teda vyplýva, že skutočná výška pohľadávky je teda $20.000 - 200 - 14.699,64 = 5.100,36$ €. Na základe vyššie uvedeného navrhuje žalovaná, aby súd zaviazal žalovanú úhradou sumy 5.100,36 € v splátkach po 50 € a trovy konania žalobcovi nepriznať.

9. Vo vyjadrení zo dňa 21.02.2022 žalovaná uviedla, že z opatrnosti vznáša námietku premlčania s poukazom na § 103 Obč. zákonníka. Ako vyplýva zo samotného výpisu z úverového účtu, prvá neuhradená splátka bola dňa 12.06.2016, platba zo dňa 12.07.2016 vo výške 150 € bola použitá na splátku dňa 12.06.2016, splátka zo dňa 12.10.2016 vo výške 150 € na splátku dňa 12.07.2016, splátka zo dňa 12.06.2017 vo výške 64 € na splátku dňa 12.08.2016, splátka zo dňa 12.09.2017 v sume 150 € na splátku dňa 12.09.2016, splátka zo dňa 12.11.2017 vo výške 60 € na splátku dňa 12.10.2016, splátka zo dňa 15.06.2018 vo výške 219 € na splátku dňa 12.11.2016. splátka zo dňa 13.07.2018 vo výške 219 € na splátku dňa 12.12.2016 a splátka zo dňa 16.08.2018 vo výške 219 € na splátku dňa 12.01.2017. Z vyššie uvedeného vyplýva, že prvá neuhradená splátka bola teda dňa 12.02.2017, ohľadom ktorej potom žalobca dňa 07.06.2021 podal na súd prvej inštancie žalobný návrh. Žalovaná má za to, že podľa zákona č. 40/1964 Z.z. Oz. ust. § 103 začala dňom 12.02.2017 plynúť objektívna 3- ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňom 12.02.2020. Žalovaná ma za to, že žaloba žalobcu bola podaná po uplynutí 3-ročnej objektívnej dobe §103 OZ.

10. Výzvou zo dňa 21.02.2022 súd žalobcu vyzval, aby doplnil svoje skutkové tvrdenia vo vzťahu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, na čo žalobca reagoval vyjadrením doručeným súdu dňa 02.03.2022, v ktorom uviedol, že posledný zaplatený úrok v plnej výške je úrok za mesiac august 2018 - žaloba bola podaná dňa 07.06.2021 - tzn. že nárok žalobcu bol podaný včas, tzn. v rámci trojročnej

premlčacej lehoty. Žalobca si v podanej žalobe uplatnil ku dňu vyhlásenia splatnosti sumu vo výške 1 837,69 EUR ako sumu nezaplatených úrokov do splatnosti - uvedená suma v sebe zahŕňa celkovo 16 plne nezaplatených splátok. Uvedená suma zahŕňa 12 splátok za mesiaca 09/2016 až 08/2017 - obdobie, počas ktorého bol žalovaným poskytnutý na základe žiadosti odklad splátok, tieto splátky žalovaní nemuseli platiť s tým, že žalovaní boli upozornení, že o túto dobu sa im predĺži splatnosť ich úveru - tzn. $12 \cdot 108,17 \text{ EUR}$ + čiastočne nezaplatený úrok za úver za mesiac september 2018 vo výške 56,49 EUR (táto splátka bola zaplatená čiastočne vkladmi vo výške 51,68 EUR) + nezaplatené úroky za úver za mesiace 10 - 12/2018, t. j. $3 \cdot 108,17 \text{ EUR}$ + nezaplatený úrok za úver za mesiac 01/2019 vo výške 108,17 EUR + pomerná časť úroku za mesiac 02/2019 vo výške 50,48 EUR = 1 837,69 EUR.

11. Na pojednávaní konanom dňa 25.03.2022 splnomocnený zástupca žalovanej uviedol, že je nesporné, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k uzavretiu splátkového úveru. Ide o spotrebiteľský úver podľa zákona 129/2010 Z.z.. Úver bol braný na vyplatenie starých úverov, na spotrebu. Požičaných bolo 20 000 Eur mínus poplatok za úver, ktorý bol vo výške 200 Eur. Má za to, že uvedená zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to je str. 4 zmluvy, č.l. 2, časť stavebný úver, kde je uvedené, že dlžník súhlasí s poistením typu A v prípade smrti a vyhlásenie o zdravotnom stave prehlásil a svojim podpisom potvrdil. Má za to, že žiadna zmluva o poistení nebola uzatvorená. Ďalej poukázal na č.l. 7 odstúpenie od zmluvy, ods. 2, kde je uvedené, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie medzi úveru a stavebného úveru ak v prípade psím. C ak začne súdny výkon rozhodnutia exekučné konania konkurzné konania atď. Poukázal aj na článok 8 záverečné ustanovenie. Ods. 3 kde je rozhodcovská doložka a ods. 11 č.l. 8 kde dlžník vyhlasuje, že bol dostatočne v čas informovaný o zmluve, k čomu však nedošlo. Má tiež za to, že táto zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z.. Nie je jasné akým spôsobom žalobca vypočítal výšku RPMN, lebo je tu uvedené, že dlžník musí zaplatiť sumu 44 212,41 Eur. T.j. strana 1. na str. 2 je uvedené, že stavebné sporenie bude trvať 174 mesiacov po 116,17 Eur, čo je dokopy 20 213,58 Eur a medzi úver bude splácať 105 mesiacov po 148,17 eur, čo je spolu 15 557,85 Eur čiže dokopy podľa toho by mal uhradiť žalovaný sumu 36 771,43 Eur a nie ako je uvedené v zmluve 44 212,41 Eur. Ďalší rozpor je v amortizačnej tabuľke, kde je uvedená celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť, a ktorá je 46 681,05 Eur. Má za to, že RPMN uvedená v zmluve je v neprospech spotrebiteľa a s poukazom na zákon 129/2010 § 9 ods. 2 písm. h má byť uvedená ročná priemerná miera nákladov a celková suma a s poukazom na § 11 uvedeného zákona ods. 1 poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak podľa ods. 1, písm. d je RPMN v zmluve v neprospech spotrebiteľa. Z uvedeného žalovanej vyplýva, že žalovanej bolo poskytnuté 20 000 Eur mínus 200 Eur poplatok, mínus suma uhradená k dnešnému dňu bola vo výške 14 699,64 Eur čiže z istiny zostáva 5 100,36 Eur. Navrhol súdu, pokiaľ zaviazže žalovanú úhradou sumy do istiny, aby zaviazal žalovanú uhradiť túto sumu v splátkach 100 Eur mesačne. Nakoľko je dôchodkyňa s príjmom 776,50 Eur, má výdavky za lieky, energie, za plyn, za vodu má ešte ďalšie úvery a ešte aj iný súdny spor na tunajšom súde, kde už bola zaviazaná splátkou 100 Eur mesačne. Mesačné výdavky žalovanej sú lieky cca 100 eur, plyn 87 Eur, el. 38 Eur, voda 45 Eur a má ďalší úver vo výške 50 Eur. Splnomocnený zast. žalovanej tiež uviedol, že podľa neho treba prihliadať aj na ust. § 11 ods. 2 o povinnosti žalobcu a veriteľa skúmať schopnosť spotrebiteľa úver splácať a na tam uvedené sankcie za nesplnenie si tejto povinnosti, s tým, že v čase keď bola podpisovaná úverová zmluva, žalovaná už mala 60 rokov. Bola na starobnom dôchodku. Úver bol poskytovaný na dobu 25 rokov. Čo sa nezdá, že je v súlade so zákonnou povinnosťou žalobcu postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať úver.

12. V reakcii na uvedené tvrdenia žalobca v podaní doručenom súdu dňa 26.04.2022 doplnil svoje tvrdenia a uviedol, že žalobca riadne preveril schopnosť oboch dlžníkov úver splácať. Žalobca preveril príjmy oboch účastníkov úverového vzťahu. Žalovaná predložila podklady - potvrdenie o príjme - zamestnávateľ základná škola s materskou školou Jelšava, ktorý bol riadne preverený v Sociálnej poisťovni a výška priemerného mesačného príjmu bola 674,19 EUR. Spoludlžník S. N. rovnako tak predložil rozhodnutie Sociálnej poisťovne o poberaní starobného dôchodku vo výške 372,90 EUR. Po vyhodnotení všetkých príjmov a výdavkov po odrátaní splátky žiadaného úveru boli klienti dostatočne bonitní. Zostatok bonity bol +380,57 EUR (príjem 674,19 EUR + 372,90 EUR = 1 047,09 EUR - náklady na osobu 200 EUR - náklady na ďalšiu osobu 150 EUR - doterajšie záväzky u žalobcu 45,35 EUR - ostatné záväzky 131 EUR - splátka tohto úveru 140,17 EUR = +380,57 EUR). Klienti spĺňali aj tzv. vyhovujúcu platobnú disciplínu nakoľko posledných 12 mesiacov splácali všetky svoje záväzky bez upomienok., čo bolo riadne preverené v Spoločnom registri bankových informácií. Žalovaná a spoludlžník boli riadne informovaní o podstatných náležitostiach poskytovaného spotrebiteľského

úveru obdržaním Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere (12.07.2010) a spolu s úverovými dokumentami, pred podpisom samotnej zmluvy, všetky tieto dokumenty dostali na riadne preštudovanie a následné podpísanie v prípade súhlasu. K vyjadreniam žalovanej na pojednávaní, žalobca uvádza, žalovaná podala žiadosť o úver s poistením podľa sadzby poistenia Typ A - touto žiadosťou žalovaná súhlasila s prijatím do poistenia ako poistená osoba na základe poistnej zmluvy a jej dodatkov uzatvorenej medzi poisťovateľom Allianz-Slovenská poisťovňa, a. s. a poisťníkom - žalobcom. Ďalej k odstúpeniu od zmluvy - žalobca si uplatnil zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a neuplatňuj si inštitút odstúpenia od zmluvy, rovnako ako si neuplatňuje rozhodcovskú doložku.

K výške RPMN, žalobca uviedol, že nedopatrením priložil k žalobe nesprávnu amortizačnú tabuľku, ktorá patrila k inému úveru, preto výška poskytnutého úveru bola uvedená 46 681,05 EUR a nie 44 214,41 EUR ako vyplýva zo samotnej zmluvy o úvere. V zmysle zmluvy o úvere bola žalovaná povinná v štádiu medziúveru zaplatiť 174 splátok úrokov za medziúver po 108,17 EUR - úroky za medziúveru = 18 821,58 EUR, ďalej 174 splátok poplatku za poistenie po 8 EUR = 1 392 EUR. V štádiu stavebného úveru by ďalej žalovaná zaplatila na úrokoch za stavebný úveru sumu vo výške 2 599,92 EUR a na splátkach za poistenie sumu vo výške $105 \times 8 = 840$ EUR.

Spolu by tak na úrokoch žalovaná zaplatila sumu vo výške 18 821,58 EUR + 2 599,92 EUR = 21 421,50 EUR + na poplatkoch za poistenie sumu vo výške 1 392 EUR + 840 EUR = 2 232 EUR a ostatné poplatky vo výške 558,91 EUR + poskytnutý úver vo výške 20 000 EUR - 21 421,50 + 2 232 + 558,91 + 20 000 = 44 212,41 EUR.

Žalovaná vo svojich výpočtov RPMN započítala v štádiu stavebného úveru celú splátku stavebného úveru vo výške 148,17 EUR do nákladov, pričom v štádiu stavebného úveru časť z tejto sumy ide na úroky a časť už reálne ponízuje istinu, preto jej výpočet nie je správny, nákladom sú len samotné úroky, nakoľko suma poskytnutého úveru sa započítava v plnej výške samostatne. Pokiaľ ide o splátku vo výške 100 EUR, žalobca uvádza, že táto splátka nie je postačujúca vzhľadom na výške dlžnej sumy a skutočnosť, že táto je nižšia ako splátka, na ktorú sa žalovaná zaviazala v zmysle zmluvy o úvere.

13. Na pojednávaní konanom dňa 06.05.2022 žalovaná cestou splnomocneného zástupcu uviedla, že žalovaná okrem skôr spomínaných výdavkov za elektriku, vodu, plyn, lieky musí platiť za stravu mesačne zhruba 200 eur, spláca ďalšie úvery v Poštovej banke k čomu predložil spisovú dokumentáciu v konaní 6Csp 40 2021, v sume 65 Eur a taktiež 100 Eur mesačne spoločnosti Home Credit. Uviedla, že zmluva o stavebnom úvere a medziúvere je neplatným právny úkonom nakoľko je neurčitá s poukazom na § 37 Občianskeho zákonníka a teda ide o absolútne neplatnú zmluvu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaná je teda povinná vrátiť to, čo jej bolo skutočne poskytnuté, čo bola suma 19 800 Eur nakoľko v tejto sume zo sumy 20 000 Eur je potrebné odrátať vo výške 200 Eur. Žalovaná ak zaplatila dokopy na úvere sumu 14 699,64 Eur je teda povinná uhradiť sumu 5 100,36 Eur s tým, že túto sumu navrhuje rozdeliť na 36 splátok vo výške 140 eur. Uviedol, že rovy konania si nebude uplatňovať.

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými stranami, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

15. Zo Zmluvy o medziúvere a stavebnom- spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 26.07.2010 medzi žalobcom ako veriteľom a S. N. a žalovanou ako spoludlžníkmi vyplýva, že na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkom medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy je poskytnutie spotrebiteľského medziúveru pod č. 2794547 6 04 vo výške 20 000,- Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom 2794547 9 03 vo výške cca 11 983,70 Eur. Spoludlžníci sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať, jednak úroky medziúveru vo výške 6,49 % ročne a to splátkou v sume 116,17 Eur (108,17 + 8), ktorá splátka však v zmysle čl. II bod 1 zmluvy mala zahŕňať jednak mesačnú splátku úrokov z medziúveru v sume 108,17 Eur a jednako aj mesačnú splátku na poplatok poistného za poistenie typu „A“ v sume 8 Eur, dojednaného v čl. II bod 8 Zmluvy, pričom tieto úroky z medziúveru a poplatok za poistenie mali byť splatené do pridelenia cieľovej sumy v 174 splátkach, splatných vždy k prvému dňu v mesiaci, pri RPMN medziúveru 7,37 % a priemernej RPMN spotrebiteľských úverov 19 %. Žalovaná so spoludlžníkom sa tiež zaviazali do doby pridelenia cieľovej

sumy vkladat' na sporiaci účet stavebného sporenia sumu 32 Eur mesačne, pričom tieto vklady mali byť úročené kreditným úrokom vo výške 2,00 %. Po pridelení cieľovej sumy mali spoludlžníci splácať už stavebný úver 105 splátkami vo výške po 148,17 Eur vrátane úrokov úveru vo výške 4,70 % ročne, pri RPMN úveru 6,67 % a to vždy k 1. dňu v mesiaci až do doby konečnej splatnosti úveru/mediúveru 31.10.2033, t.j. úver bol žalovanej a spoludlžníkovi poskytnutý na dobu 23,21 roka. Podľa úverovej zmluvy mali spoludlžníci zaplatiť cit. „celkovú čiastku mediúveru/stavebného spotrebiteľského úveru“ v sume 44 212,41 Eur.

V zmysle čl. II. zmluvy poplatok za spracovanie mediúveru a za vystavenie biankozmenky sa zaúčtuje pri prvom poukázaní finančných prostriedkov mediúveru tak, že celková výška poukázaných finančných prostriedkov mediúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov

Podľa čl. III. úverovej zmluvy označeného ako cit. „Zabezpečenie“ sa žalobca na jednej strane a žalovaní na strane druhej dojednali na nasledovnom cit. „Schopnosť splatiť poskytnutý mediúver a stavebný úver dlžník zabezpečuje písomným súhlasom a poistením typu A- poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700.“ Na inom mieste v čl. II bod 1 úverovej zmluvy je uvedená suma poistného vo výške 8 Eur mesačne, ktorá suma mala byť splatnou spolu so splátkou úrokov z mediúveru vždy v prvý deň v mesiaci po čerpaní mediúveru. Súčasne v čl. II úverovej zmluvy je uvedené cit. „Výška úrokovej sadzby mediúveru je 6,49 % p. a. počas trvania prijatia dlžníka ako poistenej osoby typu A do poistenia definovaného podľa tejto zmluvy. Pokiaľ bude dlžník z akéhokoľvek dôvodu vyradený z poistenia ako poistená osoba, výška úrokovej sadzby bude zvýšená o 0,2 % p. a. od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vyradení z poistenia.“ V čl. VI. Zmluvy s názvom „Omeškanie“ je uvedené, že v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

16. Z čl. XIX ods. 2 písm. a) a ods. 3 písm. b) VOP žalobcu vyplýva, že v prípade ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa a/alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako 3 mesiace v zmysle § 506 ObZ je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľni v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru.

17. V zmysle Žiadosti o úver s poistením podľa sadzby poistenia Typ A Nový úver žalovaná dňa 06.07.2010 prehlásila, že súhlasí s rizikovým životným poistením pre prípad smrti podľa vyššie uvedenej sadzby poistenia a za podmienok uvedených ďalej v žiadosti, do ktorého môže byť prijatá ako poistená osoba na základe poistnej zmluvy a jej dodatkov medzi poisťovateľom -Allianz- Slovenská poisťovňa, a.s. a poisťníkom- žalobcom.

18. V zmysle Upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 18.01.2019 žalobca listom žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, nakoľko napriek zaslaným výzvam do dnešného dňa nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, resp. omeškaných splátok úrokov z mediúveru, vrátane splátky za mesiac január 2019 spolu vo výške 943,46 Eur. V prípade, že do dňa 31.1.2019 nedôjde k úhrade, žalobca žalovanej zašle oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s vyčíslením celkovej dlžnej sumy (cca 19 205,89 Eur). Podľa priloženej doručky bolo uvedené upozornenie žalovanej doručené dňa 24.01.2019

19. Listom zo dňa 14.02.2019 (označený ako: „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“) žalobca oznámil žalovanej, že ku dňu 14.02.2019 nastala mimoriadna splatnosť celého úveru, keďže žalovaná porušila dohodnuté povinnosti, nakoľko je v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov mediúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

20. Zo žiadosti o odklad splátok zo dňa 25.08.2016 vyplýva, že žalovaná z dôvodu úmrtia manžela a s tým súvisiacej zlej finančnej situácie požiadala o odklad splátok na 6 mesiacov

21. V zmysle Zmeny splátkového kalendára zo dňa 30.08.2016 žalobca vyhovel žiadosti žalovanej o odklad splátok a povolil odklad mesačných vkladov na účte stavebného sporenia č. 2794547 9 03 na

dobu od 01.09.2016 do 31.08.2017 a odklad mesačných splátok na účte z medziúveru č. 2794547 6 04 na dobu od 01.09.2016 do 31.08.2017.

22. Z „Výpisu z účtu stavebného sporenia“ žalovanej vyplýva, že do doby zosplatnenia úveru dňa 14.02.2019 žalovaná resp jej spoludlžník splátkami v rôznych sumách uhradili spolu 11 671 Eur, a to 1x vkladom 216 Eur, 71 x vkladmi vo výške 150 Eur, 3x vkladom v sume 8 Eur, 1x vkladom vo výške 64 Eur, 1 x vkladom vo výške 60 Eur a 3x vkladom vo výške 219 Eur . Pritom tiež z uvedeného výpisu vyplýva, že žalovanej bol z jej úhrad v prospech žalobcu zaúčtovaný poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške 200 Eur, poplatky za vedenie účtu stavebného sporenia spolu v sume 125,49 Eur, daň z úrokov stavebného sporenia spolu v sume 72,09 Eur. Zároveň boli v prospech účtu žalovanej pripísané úroky zo sporenia spolu v sume 379,72 Eur a štátna prémie spolu v sume 293,65 Eur. V priebehu času sa menil aj spôsob rozúčtovávania uvedených splátok na poplatok na poistenie, a zúčtovanie úrokov z medziúveru na účet medziúveru. Celková nasporená suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dňa 14.02.2019 na účte predstavovala sumu 3069,92 Eur.

23. Z výpisu z účtu zosplatneného medziúveru vyplýva, že k čerpaniu medziúveru došlo čiastočne dňa 05.08.2010 v sumách 13 517 Eur a 2 482,71 Eur a dňa 04.04.2013 v sume 3867,69 Eur. Dňa 05.08.2010 došlo k zúčtovaniu poplatku za sprac. SÚ/MÚ v sume 116,10 Eur a poplatku za zmenku vo výške 16,50 Eur. Ku dňu zosplatnenia medziúveru (14.02.2019) bola v prospech veriteľa zúčtovaná aj suma 3069,92 Eur, čo zodpovedá nasporenej sume na účte stavebného sporenia. Po zosplatnení medziúveru žalovaná vložila na účet žalobcu spolu 4730 Eur, a to nasledovne: 08.03.2019 Vklad 440,00, 18.04.2019 Vklad 220,00 Eur, 21.05.2019 Vklad 220 Eur, 25.06.2019 Vklad 220,00 Eur, 24.07.2019 Vklad 220,00 Eur, 27.08.2019 Vklad 220,00, 01.10.2019 Vklad 220,00 Eur, 21.10.2019 Vklad 220,00 Eur, 22.11.2019 Vklad 220,00 Eur, 23.12.2019 Vklad 220,00 Eur, 20.01.2020 Vklad 220,00 Eur, 25.02.2020 Vklad 220,00 Eur, 26.03.2020 Vklad 220,00 Eur, 21.05.2020 Vklad 440,00 Eur, 27.07.2020 Vklad 320,00 Eur, 17.09.2020 Vklad 420,00 Eur, 20.11.2020 Vklad 220,00 Eur, 15.04.2021 Vklad 150,00 Eur, 28.05.2021 Vklad 100,00 Eur.

24. Z potvrdenia o príjme pre zamestnancov zo dňa 29.06.2010 vyplýva, že žalovaná toho času pracovala v ZŠ a MŠ Jelšava (od. 08.09.2004) a dosahovala čistý príjem za posledných 12 mesiacov 8090,39 Eur. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 10.12.2009 vyplynulo, že starobný dôchodok spoludlžníka žalovanej bol od 01.01.2010 vo výške 372,90 Eur mesačne

25. Z listiny Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré žalobca priložil k vyjadreniu doručenému dňa 26.04.2022 vyplýva, že dokument obsahuje položku „predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru“, dokument nie je datovaný, nie podpísaný. obsahuje aj odlišné údaje týkajúce sa medziúveru/stavebného úveru, aké vyplývajú zo samotnej Zmluvy, pričom je v ňom uvedené, že doba trvania zmluvy je 285 mesiacov, termín končenej splatnosti úveru je 30.04.2034, počet splátok 285 s výškou vrátane úrokov vo fáze MÚ aj SÚ 140,17 Eur. Celková čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť je 44 789,89 Eur.

26. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2010 zverejnených dňa 30.06.2010, dostupných na webovej stránke ministerstva financií vyplýva, že pre Spotrebiteľské úvery so zabezpečením alebo lízing vo výške viac ako 6500 eur so splatnosťou nad 10 rokov bola priemerná hodnota RPMN 5,21 %.

27. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

28. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

29. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

30. Podľa § 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 30.11.2013 (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

31. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

32. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase „Účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo фонде stavebného sporenia.“

33. Podľa § 1 ods 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“ alebo „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

(2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

35. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

36. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, v platnom znení, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

41. Súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané, že žaloba je čiastočne dôvodná. Bolo preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou a jej manželom ako spoludlžníkmi bola dňa 26.07.2010 uzavretá „Zmluva o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere“ (ďalej tiež Zmluva, úverová zmluva, alebo zmluva o medziúvere), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť spoludlžníkom medziúver vo výške 20 000,- Eur, ktorý sa žalovaná s manželom ako spoludlžníci zaviazali splatiť spoločne a nerozdielne za podmienok dohodnutých v označenej úverovej zmluve a to tak, že do pridelenia cieľovej sumy mali splácať úroky medziúveru vo výške 6,49 % ročne zo sumy medziúveru a to v 174 splátkach po 116,17 Eur mesačne, ktorá suma splátky v sebe okrem splátky úroku z medziúveru v sume 108,17 Eur aj poplatok poisťného v sume 8 Eur. Žalovaná so spoludlžníkom sa tiež zaviazali do doby pridelenia cieľovej sumy vkladať na sporiaci účet stavebného sporenia sumu 32 Eur mesačne, pričom tieto vklady mali byť úročené kreditným úrokom vo výške 2,00 %. Po pridelení cieľovej sumy mali spoludlžníci splácať už stavebný úver 105 splátkami vo výške po 148,17 Eur vrátane úrokov úveru vo výške 4,70 % ročne, pri RPMN úveru 6,67 % a to vždy k 1. dňu v mesiaci až do doby konečnej splatnosti úveru/mediúveru 31.10.2033, t.j. úver bol žalovanej a spoludlžníkovi poskytnutý na dobu 23,21 roka. Podľa úverovej zmluvy mali spoludlžníci zaplatiť cit. „celkovú čiastku medziúveru/stavebného spotrebiteľského úveru“ v sume 44 212,41 Eur. Z „Výpisu z medziúveru“ mal okresný súd preukázané, že žalovanej a jej spoludlžníkovi bol na základe úverovej zmluvy reálne poskytnutý medziúver iba v sume 19867,40 Eur a to v dvoch čerpaniach - dňa 05.08.2010 v sume spolu 15999,71,- Eur a dňa 04.04.2013 v sume 3867,69 Eur, pričom za spracovanie medziúveru bol v prvý deň čerpania (05.08.2010) zúčtovaný poplatok za sprac. úveru 116,10 Eur a poplatok za zmenku 16,50 Eur. Podľa „Výpisov z účtu stavebného sporenia a výpisu z účtu medziúveru“ žalovaná (resp. spoludlžník) učinila na splatenie medziúveru a jeho príslušenstva celkovo 79 splátok (od 08/2010 - do 08/2018) v ich rôznej výške, pričom celkovo týmito splátkami zaplatili sumu 11455 Eur (nerátajúc 1 splátku do stavebného sporenia uhradenú pred čerpaním úveru). Z dôvodu, že splátky medziúveru neboli riadne a včas uhradené a žalovaná bola v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace., žalobca ako veriteľ dňa 14.02.2019 úver zosplatnil.

42. V súvislosti so záväzkovo-právnym vzťahom medzi žalobcom a žalovanou okresný súd v prvom rade uvádza, že úverová zmluva je absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka) a preto by sa na ňu za iných okolností vzťahovali príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.). Avšak vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, prednosť pred týmito ustanoveniami majú ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou spotrebiteľského práva a to predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 102/2014 Z.z. zmenil a doplnil niekoľko právnych predpisov za účelom zabezpečiť vyššiu úroveň právnej ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Uvedeným zákonom bolo s účinnosťou od 01.04.2015 novelizované znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 01.04.2015. Použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 3 MCdo 14/2014 z 21.04.2015.

43. Spotrebiteľský úver je v zákone o spotrebiteľských úveroch definovaný, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tak môže zahŕňať nielen zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, ale výslovne na základe § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť spotrebiteľským úverom aj zmluva o úvere, ktorá je upravená v slovenskom právnom poriadku výlučne v Obchodnom zákonníku. Právne vzťahy, ktoré sú upravené výlučne v Obchodnom zákonníku je možné posudzovať iba podľa Obchodného zákonníka. Tento záver však nie je v rozpore s treťou vetou § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Z uvedeného vyplýva, že Občiansky zákonník sa v prípade právnych vzťahov, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použije prednostne vo všetkých ustanoveniach, ktoré Občiansky zákonník upravuje.

44. V prejednávacom prípade pri uzatváraní „Zmluvy o úvere“ mala žalovaná nepochybne postavenie spotrebiteľa, pretože túto zmluvu neuzatvárala v súvislosti so svojou obchodnou alebo podnikateľskou činnosťou a teda jej bol úver poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, avšak veriteľ (žalobca) konal ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca nepopieral postavenie žalovanej v zmluvnom vzťahu s ním ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Z uvedených dôvodov nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver žalovaným poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

45. Keďže úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Súd je pritom povinný EX OFFO skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovanej) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

46. V priebehu konania žalovaná opakovane vzniesla námietku premlčania, pričom súd aj ex offo skúmal, či nárok žalobcu zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný (v súlade s § 54a OZ). Súd dospel k záveru, že námietka premlčania nebola dôvodná. Žalovaná pritom poukazovala na to, že jej posledná splátka pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.08.2018 vo výške 219 bola započítaná na splátku zo dňa 12.01.2017, ktorú zrejme považovala za tú splátku, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti („ohľadom ktorej potom žalobca podal dňa 07.06.2021 na súd žalobu“). Nezohľadnil pritom skutočnosť, že žalobca vyhovel jej žiadosti o odklad splátok, teda v čase, keď fakticky žalovaná predpísané splátky úveru (a vklady do sporenia) neuhrádzala, žalobca nepristúpil k využitiu inštitútu predčasného zosplatnenia úveru, ale v prospech žalovanej povolil tento odklad splátok. To, že žalobca nepristúpil k zosplatneniu úveru už skôr, aj keď tak urobiť mohol, ale žalovanej namiesto toho povolil odklad splátok, je nutné vyhodnotiť ako postup žalobcu v prospech spotrebiteľa, a navyše nemožno zo strany spotrebiteľa určovať veriteľovi, kedy má svoje oprávnenie úver zosplatniť využiť. Žalobca pritom poukázal na to, že posledná splátka úveru (úrokov) pred zosplatnením bola zo strany žalovanej uhradená dňa 16.8.2018. Za splátku, pre ktorú mohol žalobca úver predčasne zosplatniť tak mohla byť až splátka za mesiac september 2018, ktorá nebola včas uhradená vcelosti, za podmienky, že

bola viac ako 3 mesiace po splatnosti. Uvedená skutočnosť pritom bola v čase upozornenia na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru naplnená a žalobca dodržal aj ostatné zákonné náležitosti potrebné pre platné zosplatenie úveru, keď k zosplateniu pristúpil až po uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie (upozornenie na zosplatenie doručil žalovanej dňa 24.01.2019, zosplatalnil dňa 14.02.2019).

47. Možno teda uzavrieť, že žaloba bola podaná pred uplynutím lehoty v zmysle § 103 OZ, keď splátkou, pre ktorú žalobca úver zosplatalnil, mohla byť najskôr splátka splatná v mesiaci september 2018 (a najneskôr splátka za október 2018), pričom žalobu podal na upomínacom súde ešte v mesiaci jún 2021.

48. Súd vzhľadom na tvrdenia žalovanej tiež konštatuje, že nevzhladol dôvody, s ktorými zákon o spotrebiteľských úveroch spája sankciu nemožnosti úver zosplatalniť. Žalovaná pritom poukazovala na to, že žalobca pri poskytovaní úveru nepostupoval pri skúmaní schopnosti spotrebiteľov úver splácať s odbornou starostlivosťou, s čím mal ZoSÚ spájať sankcie. Takouto sankciou v zmysle § 11 ods. 2 ZoSÚ účinného v čase poskytovania úveru bola nemožnosť veriteľa požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru. Poukazovala pritom na to, že v čase poskytovania úveru bola žalovaná už na starobnom dôchodku a mala 60 rokov. Súd sa s uvedeným názorom žalovanej nestotožnil, nakoľko žalobca v súlade s vtedy účinným ZoSÚ schopnosť tak žalovanej ako aj jej spoludlžníka úver splácať skúmal posúdením jednak poskytnutých údajov z predložených dokladov od samotných žiadateľov o úver a zistil, že žalovaná so spoludlžníkom boli dostatočne bonitní na splácanie úveru zohľadňujúc pritom ich výšku príjmu (674,19 Eur+372,90 Eur= 1047,09 Eur) ako aj ich náklady a záväzky (666,52 vrátane splátky predmetného medziúveru), pričom uvedené skutočnosti vyplývali jednak z predložených dokladov predložených spoludlžníkmi a žalobca ich preveril v Sociálnej poisťovni aj v Spoločnom registri bankových informácií. Tvrdenie žalovanej o jej starobnom dôchodku v čase poskytovania úveru tak nebolo pravdivé a tiež argumentácia o vysokom veku žalovanej v čase poskytovania úveru bola vo vzťahu k skúmaniu bonity podľa názoru súdu irelevantná, nakoľko schopnosť splácať úver bola zabezpečená aj rizikovým životným poistením pre prípad smrti.

49. Súd, ako už vyššie uviedol, skúmal, či daná zmluva má všetky zákonom stanovené náležitosti na to, aby žalobca ako dodávateľ mal právo žiadať od žalovanej ako spotrebiteľa aj úroky, prípadne poplatky spojené s poskytnutým úverom. V predmetnej zmluve je pri texte „Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľských úverov v SR“ uvedená hodnota 19 %. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že uvedený údaj nie je správny, a teda sa má za to, že Zmluva neobsahuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z., keďže žalobcom uvedená hodnota 19 % je nesprávna.

50. Zmluva bola uzavretá v 3. štvrtroku 2010, pričom údaje o priemernej hodnote RPMN za tento štvrtrok boli zverejnené až 30.09.2010. Preto v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy je platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov tá, ktorá je uverejnená na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky za 2. štvrtrok 2010. Táto hodnota priemernej RPMN pre daný typ úveru (nad 6.500,- eur so zmluvnou splatnosťou nad 10 rokov) bola zverejnená vo výške 7,47 % a nie 19 % ako uvádza zmluva.

51. Údaj o priemernej RPMN pre príslušný spotrebiteľský úver je pritom údaj, na základe ktorého získa spotrebiteľ informáciu o tom, či úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. V tomto prípade dodávateľ - žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu bola v rozhodnom období 19 %, avšak tá bola vo výške 7,47 %, čo zavádza spotrebiteľa v tom, že obdobné úvery na trhu (teda aj úvery poskytované konkurenciou) sú nevýhodnejšie ako v skutočnosti, resp. inak povedané, čo následne vedie spotrebiteľa k záveru, že úver poskytovaný žalobcom je výhodnejší než v skutočnosti je.

52. Súdu je z úradnej činnosti a z iných konaní známa argumentácia žalobcu, že v zmluve uvádza informáciu o váženom priemere RPMN všetkých typov spotrebiteľských úverov. Takýto údaj o váženom priemere RPMN všetkých typov úverov pritom nie je náležitou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a v prípade, že takýto údaj v zmluve nie je uvedený, nie je to sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou spotrebiteľského úveru. Zákon však vyžaduje v zmluve uvedenie priemernej hodnoty RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, pričom absenciu tohto

údaju - náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Zákon č. 129/2010 Z. z. v žiadnom zo svojich ustanovení neumožňuje dodávateľovi namiesto údaju o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver, uviesť údaj o napr. váženom priemere RPMN na všetky typy úveru.

53. Žalovaná v priebehu konania poukazovala na viaceré nedostatky zmluvy, pre ktoré je nutné ju vyhodnotiť ako bezúročnú a bez poplatkov. Súd už konštatoval, že pre nedostatok náležitosti zmluvy - priemernej RPMN je nutné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Na konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru pritom stačí, ak v zmluve absentuje čo i len jedna z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy - viď § 11 ods. 1 písm. a) daného zákona. Preto skúmanie ďalších náležitostí zmluvy už z hľadiska výsledku konania nebolo podstatné (aj absencia iných náležitostí by mala za následok rovnako bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru), no pre úplnosť považuje súd za potrebné uviesť, že v zmluve absentuje aj iná náležitosť, a to predpoklady pre výpočet RPMN, ktoré nie sú jednoznačne, určito a zrozumiteľne v zmluve uvedené a nevyplývajú ani z inej zmluvnej dokumentácie, napriek tomu, že v zmysle Zmluvy sú uvedené v prílohe č. 2 k zmluve. V zmysle dokumentu Štandardné európske informácie, ktorý dokument nie je datovaný ani nijak inak priradený ku konkrétnej Zmluve o medziúvere, ktorá bola priložená k žalobe, síce tento dokument obsahuje položku „predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru“, avšak z dokumentu nevyplýva, že tvorí súčasť zmluvnej dokumentácie zmluvy o medziúvere, nakoľko nie je žalovanou ani signovaný a obsahuje aj odlišné údaje týkajúce sa medziúveru/stavebného úveru, aké vyplývajú zo samotnej Zmluvy, keď je tam uvedené, že doba trvania zmluvy je 285 mesiacov, termín končenej splatnosti úveru je 30.04.2034, počet splátok 285 s výškou vrátane úrokov vo fáze MÚ aj SÚ 140,17 Eur. Z tam uvedených predpokladov navyše nie je možné jednoznačne priradiť, aké konkrétne premenné do vzorca výpočtu RPMN (ktorý je prílohou ZoSÚ) si má spotrebiteľ dosadiť, ktoré konkrétne poplatky do nákladov úveru žalobca započítal, či medzi náklady spojené s úverom započítal aj poplatky na vedenie aj sporiaceho účtu, keď napr. v ustanovení čl I na str. 2 Zmluvy je medzi poplatkami a súvisiacimi nákladmi uvedený uvádzaný aj poplatok za vedenie účtu stavebného sporenia.

54. Žalovaná poukazovala tiež na to, že žalobca nesprávne uviedol výšku poskytnutého úveru, keďže žalobca mal od sumy 20 000 Eur odpočítať aj poplatok za úver v sume 200 Eur. Z výpisu z účtu zo stavebného sporenia a z prílohy k zmluve o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere však vyplynulo, že uvedený poplatok nesúvisel s úverom, ale išlo o poplatok za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení (ktorú k žalobe žalobca nepriložil). Pritom z uvedenej prílohy vyplýva, že poplatok za spracovanie medziúveru v sume 116,10 Eur a za vystavenie biankozmenky v sume 16,50 Eur sa zaúčtoval pri prvom poukázaní finančných prostriedkov medziúveru. Zo zmluvy síce vyplýva, že celková výška poukazovaných prostriedkov medziúveru bude znížená o výšku týchto poplatkov, je však nutné uviesť, že výška poplatkov spojených s úverom, ktoré mali byť v deň čerpania úveru zaúčtované žalovanej, nevyplývala zo Zmluvy ani z priloženej zmluvnej dokumentácie (s výnimkou nedatovanej a nepodpisanej listiny Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorej boli uvedené odlišné údaje týkajúce sa úveru, ako v samotnej zmluve - viď ods. 53 odôvodnenia). Pritom len odkaz na sadzobník, ktorý navyše nebol žalovanou a jej spoludžníkom ani podpísaný, ale mal byť len prístupný na pobočkách žalobcu a na webovom sídle, nie je postačujúci. Súd pritom poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s., v ktorom súdny dvor v rozhodol v bode 3 o tom, že "Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené." Ako vyplynulo z bodov 83 až 87 uvedeného rozsudku SD EÚ sp. zn. C - 377/14, "...celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Pritom bez vymedzenia presnej výšky poplatku za poskytnutie úveru, ktorý mal byť zaúčtovaný žalovanej pri poskytnutí úveru, nemožno zo zmluvy bez ďalšieho určiť, aká bola celková výška úveru vyplatená žalovanej. Údaj o celkovej výške úveru uvedený v zmluve tak nie je uvedený správne, teda má sa za to, že zmluva neobsahuje ani náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ. Uvedené nedostatky (nesprávne uvedená celková výška úveru a absencia predpokladov výpočtu RPMN) majú potom bezpochyby aj vplyv na samotnú preskúmateľnosť údaja o RPMN, najmä z pohľadu priemerného spotrebiteľa. Okrem toho s výpočtom RPMN súvisí aj otázka poplatku za poistenie, ktorý je

súčasťou RPMN v prípade, ak poistenie úveru je podmienkou jeho poskytnutia, pričom v danom prípade v úverovej zmluve absentuje explicitné uvedenie k výpočtu RPMN použitých vstupných premenných, nie je ani zrejmé či poplatok za poistenie v sume 8 Eur mesačne bol alebo nebol súčasťou výpočtu RPMN. Napokon pokiaľ ide o poistenie, z úverovej zmluvy z 26.7.2010 z čl. II. je zrejmé iba to, že spoludlžníci súhlasili, aby v ich prospech žalobca uzavrel poistenie typu „A“, avšak už bez bližšej konkretizácie napr. výnimiek z tohto typu poistenia. Vo vzťahu k poplatku za poistenie je však nutné uviesť, že podľa úverovej zmluvy v čl. II je aj samotná výška úrokovej sadzby dohodnutá v zmluve podmienená trvaním „prijatia dlžníka ako poistenej osoby do poistenia“, nakoľko v zmysle uvedeného ustanovenia, pokiaľ bude dlžník z akéhokoľvek dôvodu vyradený z poistenia ako poistená osoba, výška úrokovej sadzby bude zvýšená o 0,2 % p.a. od prvého mesiaca nasledujúceho po vyradení. Okrajovo možno poukázať na listinu „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, kde je v rámci Predpokladov použitých a výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru uvedené, že Poplatok za prijatie do poistenia ako poistenej osoby zahŕňajúceho zostatok dlhu, resp. cieľovej sumy bude účtovaný posledný deň kalendárneho mesiaca a uhrádzaný mesačne 1. deň v mesiaci. Nakoniec aj z vyjadrenia samotného žalobcu (doručené dňa 26.04.2022) vyplynulo, že do výšky celkovej čiastky medziúveru/stavebného spotrebiteľského úveru započítal aj 174 splátok poplatku za poistenie (spolu 1392 Eur). Súd na základe uvedeného dospel k záveru, že poplatok za poistenie je poplatkom nevyhnutne súvisiacim s úverom, ktorého výšku samotný žalobca zahrnul do celkových nákladov spojených s úverom. Potom je logický záver, že pri konštatovaní bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, žalobca nemá nárok na úhradu uvedeného poplatku za poistenie.

55. Pre úplnosť súd vzhľadom k vyjadreniu žalovanej v záverečnej reči o absolútnej neplatnosti zmluvy z dôvodu jej neurčitosti konštatuje, že predmetnú zmluvu o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere nepovažoval za absolútne neplatnú, a nedostatky v určitosti jednotlivých náležitostí zmluvy boli s ohľadom na vyššie vyslovené závery súdu postihnuté následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v zmysle osobitného zákona (ZoSÚ). Taktiež už vzhľadom na vyššie uvedené zistenia nebolo účelné vyjadrovať sa osobitne ku všetkým žalovanou namietaným nedostatkom zmluvy z pohľadu neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré bezprostredne nesúviseli s nárokom žalobcu, resp. ich posúdenie by aj tak nemalo dopad na rozhodnutie o nároku žalobcu v predmetnom spore. K namietanému nedostatku amortizačnej tabuľky súd uvádza, že šlo o nesprávnosť žalobcu, ktorý omylom k žalobe priložil nesprávnu listinu a neskôr do spisu doložil amortizačnú tabuľku, ktorá neobsahovala rozpor so zmluvou.

56. Nakoľko súd úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi vznikol nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru zníženej o platby žalovanej, zohľadňujúc náklady a výnosy stavebného sporenia. Z výpisov z úverového účtu vyplynulo, že žalovaná čerpala úver v 3 splátkach spolu v sume 19 867,40 Eur. Do zosplatnenia medziúveru žalovaná spolu uhradila 11 671 Eur, a to 1x vkladom 216 Eur, 71 x vkladmi vo výške 150 Eur, 3x vkladom v sume 8 Eur, 1x vkladom vo výške 64 Eur, 1 x vkladom vo výške 60 Eur a 3x vkladom vo výške 219 Eur. Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti medziúveru žalovaná uhradila spolu 4730 Eur, a to 13 x vkladom po 220 eur, 2x 440 Eur, 1 x 420 Eur, 1x 320 Eur, 1x 150 Eur a 1x 100 Eur. Spolu tak žalovaná žalobcovi uhradila sumu 16 401Eur. Pre účely správneho výpočtu nezaplatenej (zvyšnej) sumy poskytnutého úveru je potrebné od tejto sumy odrátať náklady súvisiace so stavebným sporením a vedením účtu stavebného sporenia, nakoľko tieto nesúviseli s medziúverom, a teda sumu 200 Eur predstavujúcu poplatok za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení, sumu 72,09 Eur, ktorá predstavuje zrazenú daň z úrokov zo stavebného sporenia, sumu 125,49 Eur, predstavujúcu súčet poplatkov za vedenie účtu stavebného sporenia. Zároveň je k uvedenej sume potrebné pripočítať sumu pripísaných úrokov stavebného sporenia (379,72 Eur) a pripísaných štátnych prémie (293,65 Eur), nakoľko aj tieto sumy zo sporiaceho účtu (všetky nasparené prostriedky) žalobca pri zosplatnení úveru využil na úhradu svojej pohľadávky (16401 - 72,09 - 125,49 - 200 + 379,72+293,65= 16676,79 Eur). Rozdiel medzi žalovanej skutočne poskytnutým úverom a žalovanou vykonanými úhradami po zohľadnení poplatkov a tiež výnosov stavebného sporenia tak predstavuje sumu 3220,61 Eur (19 867,40 - 16 676,79).

57. Žalobcovi tak súd v tomto konaní priznal nárok na zaplatenie sumy 3220,61 Eur, ktorú povolil žalovanej splácať v splátkach vo výške 140 eur mesačne, nakoľko zohľadnil, že žalovaná je starobnou dôchodkyňou nízkym príjmom, zároveň súd prihliadol na jej výdavky, ktoré neboli v konaní sporné, pritom splátkami v uvedenej výške bude jej dlh splatený približne za 2 roky, čo nemožno vyhodnotiť ako neprimerane dlhú dobu, zároveň tak bude dlh žalovanej splatený skôr ako by vôbec ubehla celá doba

splatnosti úveru a nakoniec, v prospech žalobcu súd postihol prípadné nesplácanie dlhu žalovanou stratou výhody splátok, kedy pri nezaplatení ktorejkoľvek splátky sa stane zročnou celá suma dlhu.

58. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaná sa so splnením svojho záväzku prvýkrát dostala do omeškania 15.02.2019, t.j. deň po zosplatnení medziúveru, ku ktorému došlo 14.02.2019, keď neuhradila zročný dlh, preto jej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania. Vzhľadom na čiastočné úhrady po mimoriadnom zosplatnení úveru (spolu 4730 Eur) sa základ úročenej istiny postupne znižoval až do poslednej splátky žalovanej dňa 28.05.2021. Z nepopretého tvrdenia žalobcu pritom vyplynulo, že žalobkyňa od podania žaloby neučinila žiaden vklad. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úhradu úrokov z omeškania v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania, vo výške 5 % ročne: zo sumy 7920,61 Eur od 15.02.2019 do 08.03.2019, zo sumy 7480,61 Eur od 09.03.2019 do 18.04.2019, zo sumy 7260,61 od 19.04.2019 do 21.05.2019, zo sumy 7040,61 Eur od 22.05.2019 do 25.06.2019, zo sumy 6820,61 od 26.06.2019 do 24.07.2019, zo sumy 6600,61 Eur od 25.07.2019 do 27.08.2019, zo sumy 6380,61 Eur od 28.08.2019 do 01.10.2019, zo sumy 6160,61 Eur od 02.10.2019 do 21.10.2019, zo sumy 5940,61 Eur od 22.10.2019 do 22.11.2019, zo sumy 5720,61 Eur od 23.11.2019 do 23.12.2019, zo sumy 5500,61 Eur od 24.12.2019 do 20.01.2020, zo sumy 5280,61 Eur od 21.01.2020 do 25.02.2020, zo sumy 5060,61 Eur od 26.02.2020 do 26.03.2020, zo sumy 4840,61 Eur od 27.03.2020 do 21.05.2020, zo sumy 4400,61 eur od 22.05.2020 do 27.07.2020, zo sumy 4080,61 Eur od 28.07.2020 do 17.09.2020, zo sumy 3660,61 Eur od 18.09.2020 do 20.11.2020, zo sumy 3440,61 Eur od 21.11.2020 do 15.04.2021, zo sumy 3290,61 Eur od 16.04.2021 do 28.05.2021 a zo sumy 3190,61 Eur od 29.05.2021 do zaplattenia. Vo zvyšku prevyšujúcom tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol.

59. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

60. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

61. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

62. Nakoľko sa týmto rozhodnutím konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplattenia sumy 18434,09 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplattenie 3190,61 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 17,31 % a neúspech v rozsahu 82,69 %, pričom rozsahu úspechu žalobcu korešponduje na druhej strane neúspech žalovanej a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšej žalobkyňi priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalobcovi a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,38 % (82,69 % - 17,31 %). O výške náhrady trov konania pritom neprináleží súdu rozhodovať v štádiu konečného rozhodnutia, preto súd nezohľadňoval pri svojom rozhodovaní len o nároku na náhradu trov konania aj to, že žalovaná uviedla, že si trovy uplatňovať nebude. Uvedené sa zohľadní v rozhodnutí o výške trov konania, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Revúca na Krajský súd v Banskej Bystrici v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) a podpis. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.